

บทที่ ๓

ไ้-คำบุพบท

๑. คำจำกัดความของคำบุพบท

คำบุพบทคือคำในหมวดคำหมวดหนึ่ง ซึ่งอาจจะปรากฏในตำแหน่งของว่างของกรอขประโยคคอบซึ่งมี ๕ ตำแหน่งข้างล่างนี้ได้ คือ

นาม กริยากรรม นาม - นาม

ตัวอย่าง

น้อง วาง หนังสือ บน โต๊ะ
ที่ ชื่อ ของ จาก เดือน
แม่ แสดง ความรัก คือ ลูก

คำ บน จาก คือ ในตัวอย่างข้างบนนี้ ถือว่าเป็นคำบุพบท เพราะอาจจะปรากฏในตำแหน่งของว่างของกรอขประโยคคอบดังกล่าวได้

คำบุพบทนอกจากจะปรากฏหลังคำกริยากรรมใดทั้งในตัวอย่างข้างบนแล้ว ยังอาจจะปรากฏหลังคำกริยาอกรรม คำกริยาทวิกรรม และคำกริยาที่คอบมีคำบุพบทตามเสมอ ใดอีกด้วย

๑ ดูเรื่องคำกริยากรรมในบทที่ ๑ หน้า ๑๑

๒ Vichintana, เรื่องเดิม, หน้า ๑๐ และบทที่ ๖ หน้า ๑๖

๓ ดูเรื่องคำกริยาอกรรมในบทที่ ๖ หน้า ๑๐-๑๑

๔ ดูเรื่องคำกริยาทวิกรรมในบทที่ ๑ หน้า ๑๒

๕ คู่มือตรา วังวิชนกุล, คำบุพบทในภาษาไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตกษัตริย์ราชบัณฑิตยสถาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๓๖) หน้า ๕ - ๒๘

ตัวอย่าง

ก. คำบุพบทเมื่อถามหลังคำกริยาอาการ

เขา นั่ง บน เก้าอี้
 มดก ยืม โต๊ะ ฉัน
 นอง นอน ใน ห้อง

คำ นั่ง ยืม และ นอน เป็นคำกริยาอาการ ส่วนคำ บน โต๊ะ และ ใน เป็นคำบุพบท

ตัวอย่าง

ข. คำบุพบทเมื่อถามหลังคำกริยาทวิกรรม

แดง สอน หนังสือ เด็ก ใน ห้อง
 นิก้า แจก สมุด ลูก หน้า บ้าน
 เขา บอก ข่าว ฉัน ที่ โรงเรียน

คำ สอน แจก และ บอก เป็นคำกริยาทวิกรรม ส่วนคำ ใน หน้า และ ที่ เป็นคำบุพบท

ตัวอย่าง

ค. คำบุพบทเมื่อถามหลังคำกริยาที่ต้องมีคำบุพบทตามเสมอ

เขา เห็น แก่ เพื่อน
 เขา หวัง ดี ต่อ เธอ
 แม่ ดี กับ เขา มาก

คำ เห็น หวัง ดี และ ดี เป็นคำกริยาที่ต้องมีคำบุพบทตามเสมอ ส่วนคำ

แก่ ขอ และกับ เป็นคำบุพบท

๒. ประเภทต่าง ๆ ของคำบุพบท

คำบุพบทอาจจะแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ^๖

๒.๑ ประเภทที่อาจจะตามหลังคำกริยาได้เพียงประเภทเดียว คือ อาจจะตามหลังคำกริยาอาการ หรือคำกริยาสกรรมเท่านั้น

ตัวอย่าง

คำบุพบท กว่า จะตามหลังเฉพาะคำกริยาอาการ
นิค สวย กว่า เพื่อน

ตัวอย่าง

คำบุพบท เพื่อ จะตามหลังเฉพาะคำกริยาสกรรม
แดง เก็บ เงิน เพื่อ ลูก

๒.๒ ประเภทที่อาจจะตามหลังคำกริยาได้ ๒ ประเภท คือ อาจจะตามหลังคำกริยาอาการ และคำกริยาสกรรม หรือตามหลังคำกริยาสกรรมและคำกริยาที่ตอ้งมีคำบุพบทตามเสนอ

ตัวอย่าง

คำบุพบท บน
เมื่อตามหลังคำกริยาอาการ แแดง นอน บน เตียง
เมื่อตามหลังคำกริยาสกรรม เขา เขียน หนังสือ บน โต๊ะ

---

^๖ สุนทรภู่, เรื่องเดิม, หน้า ๕-๖๘

ตัวอย่าง

คำบุพบทต่อ

เมื่อตามหลังคำกริยากรรม เขา เป็น ประโยชน์ ต่อ บ้าน เมือง
เมื่อตามหลังคำกริยาที่ต้องมีคำบุพบทตามเสมอ เขา หวัง ก็ ต่อ เพื่อน

๒.๓ ประเภทที่อาจจะตามหลังคำกริยาได้ ๓ ประเภท คือ อาจจะตาม
หลังคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาพิกรกรรม หรือตามหลังคำกริยา
กรรม คำกริยากรรม และคำกริยาที่ต้องมีคำบุพบทตามเสมอ

ตัวอย่าง

คำบุพบทหลัง

เมื่อตามหลังคำกริยากรรม เขา นั่ง หลัง มือง
เมื่อตามหลังคำกริยากรรม เขา หุบ น้ำ แข็ง หลัง ร้าน
เมื่อตามหลังคำกริยาพิกรกรรม เขา แจก ขนม เด็ก หลัง ครัว

ตัวอย่าง

คำบุพบทกับ

เมื่อตามหลังคำกริยากรรม เขา โกรธ กับ เพื่อน
เมื่อตามหลังคำกริยากรรม เขา ทอง หนึ่ง มือ กับ พี่
เมื่อตามหลังคำกริยาที่ต้องมีคำบุพบทตามเสมอ แดง สนิท กับ เธอ

๓. คำให้ที่เป็นคำบุพบท (ให้-คำบุพบท)

คำว่า ให้ ที่เป็นคำบุพบท (ให้-คำบุพบท) จัดเป็นคำบุพบทเพราะ
อาจจะปรากฏในกรอบประโยคทดสอบดังกล่าวไว้ในหน้า ๕๐ ได้ เช่นเดียวกับ
คำ บน จาก ต่อ (กฎหน้า ๕๐)

ตัวอย่าง

น้อง เบิก ประตูน ไ ให้ เพื่อน
 ที่ ชื่อ ของ ไ เอง
 แกลง ทำ งานบ้าน ไ คำ

จึงถือว่าคำไ ในตัวอย่างประโยคข้างบนนี้เป็นคำบุพบทด้วย

๔. คำให้-คำบุพบทเป็นคำบุพบทประเภทที่อาจจะตามหลังคำกริยาได้

๓ ประเภท

คำให้-คำบุพบท จัดว่าเป็นคำบุพบทประเภทที่อาจจะตามหลังคำกริยาได้ ๓ ประเภท คือ อาจจะตามหลังคำกริยาอาการ คำกริยาอาการ และคำกริยาวิกรกรรมได้ และเมื่อตามหลังคำกริยาแต่ละประเภทจะอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ กันดังนี้

๔.๑ เมื่อตามหลังคำกริยาอาการ คำบุพบท ให้ จะอยู่ติดกับคำกริยา

ตัวอย่าง

แกลง อาบน้ำ ให้ น้อง
 เขา ยืม ให้ ฉัน
 นิค พัก ให้ ยาย

๔.๒ เมื่อตามหลังคำกริยาอาการ คำบุพบท ให้ จะอยู่หลังคำนามที่ตามหลังคำกริยาอีกทีหนึ่ง

ตัวอย่าง

แกลง กวาด บ้าน ให้ แม่
 เขา ทำ กับข้าว ให้ เด็ก
 แม่ หิว ผม ให้ เอง

๔.๓ เมื่อถามถึงคำกริยาตัวกรรม คำบุพบท ให้ จะอยู่ในตำแหน่งใด
ตำแหน่งหนึ่ง ดังนี้

๔.๓.๑ อยู่หลังคำนามคำที่ ๒ ที่ตามหลังคำกริยาตัวกรรม^๗

ตัวอย่าง

นิค กิน สตางค์ เพื่อน ให้ น้อง
เขา รถ บ้าน ไม่ ให้ เพื่อน
นิค เก็บ น้ำมัน รถ ให้ เขา

๔.๓.๒ อยู่หลังคำนามคำแรกที่ถามหลังคำกริยาตัวกรรม^๘

ตัวอย่าง

นิค แจก สตางค์ ให้ เด็ก
เขา คืน หนังสือ ให้ พองสมุก
แดง ยก บ้าน ให้ เพื่อน

---

๗ คำกริยาตัวกรรมในที่นี้ เป็นคำกริยาตัวกรรมประเภทที่ ให้ มีคำบุพบทตาม และ
ประเภทที่อาจจะไม่มีหรือไม่มีคำบุพบทตามก็ได้ (ดูเรื่องคำกริยาตัวกรรมทั้ง ๒
ประเภทนี้ในบทที่ ๒ หน้า ๓๘-๔๒ ข้อ ๒.๑-๒.๒)

๘ คำกริยาตัวกรรมในที่นี้เป็นคำกริยาตัวกรรมประเภทที่ต้องมีคำบุพบทตามเสมอ
และประเภทที่อาจจะไม่มีหรือไม่มีคำบุพบทตามก็ได้ (ดูเรื่องคำกริยาตัวกรรมทั้ง ๒
ประเภทนี้ในบทที่ ๒ หน้า ๓๘-๔๓ ข้อ ๒.๑ และ ๒.๓)

๙ คำบุพบทนี้อาจจะปรากฏในตำแหน่งเดียวกันนี้มี ๕ คำ คือ ให้ ยก กับ ให้ แก่
และ ให้กับ (ดูภาคผนวก ก. หน้า ๑๘๘)

คำไ้-คำบุพบท เมื่อปรากฏในตำแหน่งหลังคำบางคำแรกก็ตามหลัง คำกริยาหรือกรรมนี้ อาจจะปรากฏร่วมกับคำบุพบท กับ และ กับ เป็นกลุ่มคำ บุพบท ให้แก่ และ ให้กับ ได้

ตัวอย่าง

นิค แจก สตางค์ ให้แก่ เด็ก
แกง ขก บ้าน ให้กับ เพื่อน

๕. หน้าที่ของไ้-คำบุพบท

คำไ้-คำบุพบทอาจจะทำหน้าที่ได้ ๒ อย่าง คือ

๑. ทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายในหน่วยกริยา^{๑๐}
๒. ทำหน้าที่ขึ้นต้นหน่วยกรรมรอง^{๑๑}

๕.๑ ทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายในหน่วยกริยา

คำบุพบทบางคำ เช่น แก่ กับ ที่ เมื่อปรากฏหลังคำกริยา อกรรม คำกริยากรรมและคำกริยาวิกรรม^{๑๒} จะทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของ สถานวลีเทียม^{๑๓} ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยา และคำบุพบทจะขึ้นต้น สถานวลีเทียมนั้น

^{๑๐} ดูเรื่องส่วนขยายในหน่วยกริยาในบทที่ ๑ หน้า ๒๕-๒๖

^{๑๑} ดูเรื่องหน่วยกรรมรองในบทที่ ๑ หน้า ๒๘-๒๙

^{๑๒} เมื่อคำบุพบทตามหลังคำกริยาวิกรรมในกรณีนี้ จะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม คำที่ ๒ ที่ตามหลังคำกริยา

^{๑๓} ดูเรื่องสถานวลีเทียมในบทที่ ๑ หน้า ๒๒-๒๓

ตัวอย่าง

เมื่อปรากฏหลังคำกริยาออกกรรม เขา คุย กับฉัน

เมื่อปรากฏหลังคำกริยาสกรรม เขา รอม รองเท้า แก่ฉัน มวย

เมื่อปรากฏหลังคำกริยาทวิกรรม มอง รถ น้ำ กับไม้ ที่โคนถนน

กับฉัน แก่ฉัน และที่โคนถนน เป็นสถานวลีเทียม ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยา คุยกับฉัน รอม-แก่ฉันมวย และ รถ-ที่โคนถนน ตามลำดับ

คำบุพบท ให้ ก็เช่นเดียวกับ เมื่อปรากฏหลังคำกริยาออกกรรม คำกริยา สกรรม และคำกริยาทวิกรรม จะทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของสถานวลีเทียม ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยา และคำบุพบท ให้ จะขึ้นต้นสถานวลีเทียม นั้น

ตัวอย่าง

แกง ยิ้ม ให้เพื่อน

แม่ ถัก เสื้อ ให้น้อง

เขา รถ น้ำ กับไม้ ให้แม่

ให้เพื่อน ให้น้อง และให้แม่ เป็นสถานวลีเทียม ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายใน หน่วยกริยา และมีให้ เป็นคำขึ้นต้นในสถานวลีเทียมเหล่านี้

สถานวลีเทียมที่มีคำบุพบทให้ ขึ้นต้นนี้ เพื่อทำหน้าที่เป็นส่วนขยายใน หน่วยกริยา จะมีตำแหน่งอยู่ก่อนเสมอ ดังนั้น คำบุพบทให้ จึงถือว่าเป็นคำที่ขึ้นต้น ส่วนขยายในหน่วยกริยา

๕.๖.๑ คำให้-คำบุพบท อาจจะทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วย
ภา ๓ ประเภท คือ

เช่นเดียวกับเชิงอรรถที่ ๖๒

๑. หน่วยกริยาอาการ
๒. หน่วยกริยาอาการ
๓. หน่วยกริยาอาการ

๕.๑.๑.๑ ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วยกริยาอาการ เมื่อคำบุพบท ใ ปรากฏอยู่ติดกับคำกริยาอาการ คำใ จะทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วยกริยาอาการนั้น

ตัวอย่าง

เขา อาบน้ำใตนเอง

เขา ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน
อาบน้ำใ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาอาการ ซึ่งมี ใ
เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยา และมีใ เป็นคำที่ขึ้นต้นส่วนขยายนี้

แดง ยืมใเงิน

แดง ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน
ยืมใ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาอาการ ซึ่งมี ใ เป็นส่วน
ขยายในหน่วยกริยา และมีใ เป็นคำขึ้นต้นส่วนขยายนี้

๕.๑.๑.๒ ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วยกริยาอาการ เมื่อคำบุพบท ใ ปรากฏตามหลังคำกริยาอาการ โดยมีตำแหน่งอยู่หลังคำถามที่ตามหลังคำกริยาใ จะทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วยกริยาอาการนั้น

ตัวอย่าง

นิก กวาด-บ้าน -ใแดง

นิก ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน
กวาด-ใแดง ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาอาการ ซึ่งมี ใแดง

เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยาและมีคำให้ เป็นคำขึ้นต้นส่วนขยายนี้

มาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง

นิภา ทำ- การมาน -ไ้ตนเอง

นิภา ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน

ทำ-ไ้ตนเอง ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาวิกรรม ซึ่งมี ไ้ตนเอง เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยา และมีคำ ให้ ขึ้นต้นในส่วนขยายนี้

การมาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง

๕.๑.๑.๓ ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วยกริยาวิกรรม เมื่อคำบุพบทให้ ปรากฏตามหลังคำกริยาวิกรรม และมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา คำที่ ๒ ที่ตามหลังคำกริยา คำให้ จะทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายกริยาในหน่วยกริยาวิกรรมนี้

ตัวอย่าง

นิค คีน- แบงส์ ทองสมุก -ให้ฉันทแล้ว

นิค ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน

คีน-ให้ฉันทแล้ว ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาวิกรรม ซึ่งมี ให้ฉันท เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยาและมีคำให้ เป็นคำขึ้นต้นส่วนขยายนี้

แบงส์ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง

ทองสมุก ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมรอง

เขา รก- นำ กนั่ม -ให้พอ

เขา ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน

รก-ให้พอ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาวิกรรม ซึ่งมี ให้พอ เป็นส่วนขยายในหน่วยกริยาและมีคำให้ เป็นคำขึ้นต้นส่วนขยายนี้

น้ำ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมกรง
คนไม่ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมกรง

๕.๑.๒ กำหมอบใต้ อาจจะมีขึ้นกับส่วนขยายกริยาซึ่งมีลักษณะแตกต่าง
กับไปดังนี้

๕.๑.๒.๑ ขึ้นกับส่วนขยายกริยา ซึ่งมีสถานาวลีเพิ่มเติมที่คำใต้
เป็นส่วนประกอบ^{๑๕} เท่านั้น

ตัวอย่าง

เขา ถ่ายรูป ใต้คำ
นิก ถักนม ใต้เอง
แม่ รก น้ำ คนไม่ ใต้ฉัน

๕.๑.๒.๒ ขึ้นกับส่วนขยายกริยาซึ่งประกอบด้วยสถานาวลีเพิ่มเติม^{๑๕}
กับคำกริยาวิเศษณ์^{๑๖}

ตัวอย่าง

เขา ถ่ายรูป ใต้คำ เรื่อย
นิก ซื้อ นม ใต้เอง อีก
แม่ รก น้ำ คนไม่ ใต้ฉัน บ่อย ๆ

๑๕ ต่อไป เมื่อพูดถึงสถานาวลีเพิ่มเติม จะหมายถึงสถานาวลีเพิ่มเติมที่ใต้ เป็นส่วนประกอบ

๑๖ ดูเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ในบทที่ ๑ หน้า ๑๗

ไต่คำ ไต่เอง และไต่ฉั้น เป็นสถานาวลีเทียบ ส่วนเรื้อย อีก และ
บอย ๆ เป็นคำกริยาวิเศษณ์

๕.๑.๒.๑ ขึ้นต้นสนวนขยายกริยาซึ่งประกอบด้วยสถานาวลีเทียบ
กับสถานาวลีลดฐานะ^{๑๗}

ตัวอย่าง

เขา ถายรูป ไต่คำ หนามาน
นิก ตัก มน ไต่เอง ไต่เองนี้
แกง จะปลุก ตบไม้ ไต่ฉั้น ที่ขาน

ไต่คำ ไต่เอง และไต่ฉั้น เป็นสถานาวลีเทียบ ส่วนหนามาน ไต่เองนี้
และที่ขาน เป็นสถานาวลีลดฐานะ

๕.๑.๒.๒ ขึ้นต้นสนวนขยายกริยาซึ่งประกอบด้วยสถานาวลีเทียบกับ
กาลวลีลดฐานะ^{๑๘}

ตัวอย่าง

เขา ถายรูป ไต่คำ อาทิตย์ก่อน
นิก ตัก มน ไต่เอง ตอนกลางคืน
แกง รค นำ ตบไม้ ไต่ฉั้น เมื่อวาน

ไต่คำ ไต่เอง และไต่ฉั้น เป็นสถานาวลีเทียบ ส่วนอาทิตย์ก่อน ตอน
กลางคืน และเมื่อวาน เป็นกาลวลีลดฐานะ

^{๑๗} ดูเรื่องสถานาวลีลดฐานะ ในบทที่ ๑ หน้า ๒๒

^{๑๘} ดูเรื่องกาลวลีลดฐานะ ในบทที่ ๑ หน้า ๒๒

๕.๑.๒.๕ ชี้ให้เห็นส่วนขยายกริยาซึ่งประกอบด้วยสถานวลีเพิ่มเติม
กับกาลวลีเพิ่มเติม

ตัวอย่าง

นิก ถ่ายรูป ให้ คำ แก่ เขา
 เขา ตัด ผม ให้ นาง ถึง แก เมื่อ วาน
 แดง รด น้ำ อบ ใบ ให้ ฉัน ถึง แก เย็น

ให้ คำ ให้ นาง และ ให้ ฉัน เป็นสถานวลีเพิ่มเติม ส่วน แก่ เขา ถึง แก
เมื่อ วาน และ ถึง แก เย็น เป็นกาลวลีเพิ่มเติม

๕.๒ ทำหน้าที่ขึ้นกับหน่วยกรรมรอง

คำบุพบท เมื่อปรากฏตามหลังคำกริยาทวิกรรม โดยมีตำแหน่งอยู่
 ระหว่างคำนาม ๒ คำ ที่ตามหลังคำกริยาจะทำหน้าที่ร่วมกับคำนามคำที่ ๒ คือ
 เป็นหน่วยกรรมรอง และคำบุพบท จะเป็นคำขึ้นต้นหน่วยประโยคชกที่เสมอ เช่น

ตัวอย่าง

เขา แจ้ง ข่าว แก่ หัวหน้า
 ครู บอก คะแนน กับ นักเรียน ^{๒๐} แล้ว
 นิก อธิบาย เลข ให้ กับ น้อง

^{๑๙} ดูเรื่องกาลวลีเพิ่มเติมในบทที่ ๑ หน้า ๒๓

^{๒๐} คำบุพบท กับ และ แก่ เมื่อปรากฏในประโยคจะมีความหมายไม่เหมือนกัน
 ที่เดียว เช่นในประโยค

๑. แม่ ให้ เงิน แก่ ลูก

กับประโยค

๒. แม่ ให้ เงิน กับ ลูก

บิด ยก ช่าง ใต้ลูก

บิด ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน

- ยก ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยาวิกรรม

ช่าง ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง

ใต้ลูก ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมรอง จึงมีคำให้ เป็นคำชี้แทน

หน่วยกรรมรองนี้

๒. ลักษณะชี้แทนของให้-คำบุพบท

ให้-คำบุพบทนี้ มีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างจากคำบุพบทอื่น ๆ คือ คำบุพบทอื่น ๆ ไม่ว่าจะปรากฏในประโยคเริ่มหรือไม่เริ่ม จะปรากฏตามลำดับโดยไม่มีคำขยายตามหลังไม่ได้ เช่น ประโยคว่า

แดง เขียนหนังสือบนโต๊ะ

เขากินเงินแก่เพื่อนแล้ว

จะชักำนาม โต๊ะ และเพื่อน ออกเป็นประโยคว่า

เขา เขียนหนังสือบน +

เขากินเงินแก่แล้ว +

ไม่ได้ เพราะไม่มีความหมายในภาษา

แต่คำบุพบทให้ อาจปรากฏตามลำดับในประโยคโดยไม่มีคำตามตามหลังได้ และจะปรากฏได้ในกรณีต่าง ๆ ต่อไปนี้

๒.๑ ในประโยคเริ่ม

๒.๑.๑ ในกรณีที่คำนามที่อยู่หลังให้ขยายถึง

๒๑ เมื่อกล่าวถึงคำนามจะหมายรวมถึงคำสรรพนามด้วยทุกครั้ง

(๑) ผู้พูดเองเท่านั้น และประธานของประโยค
หมายถึงผู้ที่พูด หรือ

(๒) ผู้ที่พูดเท่านั้น และประธานของประโยค
หมายถึงผู้พูดเอง

ทำให้ อาจปรากฏตามลำดับโดยไม่มีคำนามตามหลังได้

ตัวอย่าง ก. เมื่อ ให้ ทำหน้าที่ขึ้นก่อนหน่วยกรรมรอง

(๑) คำนามหลังให้ หมายถึงผู้พูดเองเท่านั้น และประธานของประโยค
หมายถึงผู้ที่พูด

คุณจะส่งเงินให้ฉันเมื่อไหร่
เธอจะสอนเลขให้ฉันแล้วหรือ

ในกรณีนี้ อาจจะทำคำฉันท์และฉันท์ออกเป็นประโยคว่า

คุณจะส่งเงินให้เมื่อไหร่
เธอจะสอนเลขให้แล้วหรือ

ก็ได้

(๒) คำนามหลังให้ หมายถึงผู้ที่พูดเท่านั้น และประธานของประโยค
หมายถึงผู้พูดเอง

๒๒ เนื่องจากเราถือว่าให้ฉันท์ในประโยคว่า

คุณจะส่งเงินให้ฉันเมื่อไหร่

ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมรองของประโยค (ดูเรื่องคำบุพบททำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของ
หน่วยกรรมรองหน้า ๕๒ หรือ ๕.๒) เมื่อไปมีคำว่า ฉันท์ เป็นประโยคว่า

คุณจะส่งเงินให้เมื่อไหร่

เราจะถือว่าคำให้ ตามลำดับทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมรอง เช่นเดียวกัน

ฉันทก็^๒ไป^๒ส^๒ทาง^๒ก^๒ให้^๒คุณ^๒แล้ว^๒นะ^๒กะ
ฉันทจ่าย^๒เงิน^๒ไป^๒เธอ^๒แล้ว^๒

ใน^๒กร^๒นี้^๒นี้อ^๒าจ^๒จะ^๒กั^๒ค^๒คำ^๒คุณ^๒และ^๒เธอ^๒ออก^๒เป็น^๒ป^๒ระ^๒โย^๒ก^๒ว่า

ฉันทก็^๒ไป^๒ส^๒ทาง^๒ก^๒ให้^๒แล้ว^๒นะ^๒กะ
เธอ^๒จะ^๒ส^๒อน^๒เลข^๒ให้^๒แล้ว^๒หรือ

ก็^๒ได้^๒

ข. เพ็ให้^๒ ทำ^๒ท่า^๒ที่^๒ช^๒ั้น^๒กับ^๒ส^๒วน^๒ข^๒ย^๒าย^๒ก^๒ร^๒ิยา

(๑) เมื่อคำ^๒นาม^๒หลัง^๒ให้^๒ หมาย^๒ถึง^๒ผู้^๒พูด^๒เอง^๒เท^๒านั้น^๒ และ^๒ป^๒ระ^๒ชา^๒บ^๒ของ^๒
ป^๒ระ^๒โย^๒ก^๒หมาย^๒ถึง^๒ผู้^๒ที่^๒พูด^๒คว^๒ย

เธอ^๒คว^๒ร^๒ เป^๒ิก^๒ป^๒ระ^๒ทุ^๒ให้^๒ฉ^๒น^๒แ^๒ก^๒ว^๒
คุณ^๒จะ^๒หา^๒สี^๒บ้าน^๒ให้^๒ฉ^๒น^๒เมื่อ^๒ไ^๒ห^๒ร

ใน^๒กร^๒นี้^๒ อ^๒าจ^๒จะ^๒กั^๒ค^๒คำ^๒ ฉันท และ^๒ฉ^๒น^๒ ออก^๒เป็น^๒ป^๒ระ^๒โย^๒ก^๒ว่า

เธอ^๒คว^๒ร^๒ เป^๒ิก^๒ป^๒ระ^๒ทุ^๒ให้^๒ฉ^๒น^๒แ^๒ก^๒ว^๒
คุณ^๒จะ^๒หา^๒สี^๒บ้าน^๒ให้^๒เมื่อ^๒ไ^๒ห^๒ร

ก็^๒ได้^๒

(๒) คำ^๒นาม^๒หลัง^๒ให้^๒ หมาย^๒ถึง^๒ผู้^๒ที่^๒พูด^๒คว^๒ย^๒เท^๒านั้น^๒ และ^๒ป^๒ระ^๒ชา^๒บ^๒ของ^๒ป^๒ระ^๒โย^๒ก^๒
หมาย^๒ถึง^๒ผู้^๒ที่^๒พูด^๒เอง^๒

ฉันทจะ^๒กั^๒ค^๒ฉ^๒น^๒ให้^๒เธอ^๒นะ^๒
ฉ^๒น^๒จะ^๒ทำ^๒การ^๒บ้าน^๒ให้^๒คุณ^๒แล้ว^๒

ใน^๒กร^๒นี้^๒นี้อ^๒าจ^๒จะ^๒กั^๒ค^๒คำ^๒ เธอ และ^๒คุณ^๒ ออก^๒เป็น^๒ป^๒ระ^๒โย^๒ก^๒ว่า

ฉันทจะ^๒กั^๒ค^๒ฉ^๒น^๒ให้^๒นะ^๒
ฉ^๒น^๒ทำ^๒การ^๒บ้าน^๒ให้^๒แล้ว^๒

ก็^๒ได้^๒

๒.๖.๕ เมื่อกำขามหรืออยู่หลังให้ อาจจะขยายถึงผู้พูดเองหรือผู้ที่ผู้กล่าว
อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ และประธานของประโยคหมายถึงผู้ที่ผู้กล่าวถึง ถ้าให้ อาจ
จะปรากฏตามลำดับโดยไม่มีการกำขามหลังก็ได้

ตัวอย่าง

ก. เมื่อคำ ให้ ทำหน้าที่ขึ้นต้นหน่วยกรรมรอง

แกงจะสวมเสื้อให้คุณ (หรือฉัน) แล้ว
นึกขึ้นสวาทให้เธอ (หรือผม) แล้ว

ในกรณีนี้ อาจจะทำคำคุณ (หรือฉัน) และเธอ (หรือผม) ออกเป็น
ประโยควา

แกงจะสวมเสื้อให้แล้ว^{๒๓}
นึกขึ้นสวาทให้แล้ว

ก็ได้

ข. เมื่อคำให้ ทำหน้าที่ขึ้นต้นหน่วยขยายกริยา

พ่อหรือรดามาให้คุณ (หรือผม) แล้วนะ
พี่ถึงจดหมายให้เธอ (หรือฉัน) แล้ว

ในกรณีนี้ อาจจะทำคำคุณ (หรือผม) และเธอ (หรือฉัน) ออกเป็น
ประโยควา

พ่อหรือรดามาให้แล้วนะ
พี่ถึงจดหมายให้แล้ว

ก็ได้

---

^{๒๓} เช่นเดียวกับเชิงอรรถที่แล้ว คำให้ ในกรณีนี้ เมื่อปรากฏตามลำดับ ถือว่าทำ
หน้าที่เป็นหน่วยกรรมรอง

ในกรณีที่คำใช้ปรากฏตามคำพิงโดยไม่มีคำแถบความหลัง ผู้ฟังจะรู้ไ้ว่า คำความที่อาจจะปรากฏอยู่หลังคำให้ นั้น หมายถึงผู้พูดเอง หรือผู้ที่พูดควย จาก สถานการณ์ขณะที่ถูก เช่น ถ้าขอเลขบอกว่าจะซื้อรถได้ ผม เมื่อคนพูดพูดประโยค ภา

หรือรอดมาให้แล้วนะ

ผู้ฟังก็จะรู้ไ้เองว่าคำนามที่อาจจะปรากฏอยู่หลังคำให้ คำนี้ คือผม ไม่ใช่คุณ เป็นตน

๖.๒ ในประโยคไม่เริ่ม

ในประโยคไม่เริ่ม คำบุพบทให้ อาจจะปรากฏตามคำพิงโดยไม่มี คำนามตามหลังไ้ และมีความหมายเหมือนกับว่าข้างหลังให้ มีคำนามอยู่ควย ซึ่งคำนามคำนี้อาจจะหมายถึง

(๑) ผู้พูดเองหรือผู้ที่พูดควยอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธานของ ประโยคหมายถึงผู้ที่พูดถึง

(๒) ผู้พูดเองหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธานของ ประโยคหมายถึงผู้ที่พูดควย

(๓) ผู้ที่พูดควยหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธานของ ประโยคหมายถึงผู้พูดเอง

(๔) ผู้พูดเอง หรือผู้ที่พูดควยหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อ ประธานของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดถึง (อีกคนหนึ่ง)

ตัวอย่าง

ก. เมื่อให้ ทำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายกริยา

(๑) คำให้ ปรากฏตามคำพิงและมีความหมายเหมือนกับว่า.

หลังให้ มีค่านามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้ที่พูดเองหรือผู้ที่พูดที่ช่วยอย่างใดอย่างหนึ่ง
เมื่อประธานของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดถึง

เขาชื่อมาให้แล้ว

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

เขาชื่อมาให้ฉันแล้ว (หมายถึงผู้ที่พูดเอง)

หรือ

เขาชื่อมาให้คุณแล้ว (หมายถึงผู้ที่พูดช่วย)

ก็ได้

(๒) คำให้ปรากฏตามลำดับและมีความหมายเหมือนกับว่าหลังให้
มีค่านามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้ที่พูดเองหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อ
ประธานของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดช่วย

คุณชื่อมาให้เมื่อไหน

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

คุณชื่อมาให้ฉันเมื่อไหน (หมายถึงผู้ที่พูดเอง)

หรือ

คุณชื่อมาให้เขาเมื่อไหน (หมายถึงผู้ที่พูดถึง)

ก็ได้

(๓) คำให้ ปรากฏตามลำดับและมีความหมายเหมือนกับว่า หลังให้
มีค่านามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้ที่พูดช่วยหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธาน
ของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดเอง

ฉันกวาดบ้านให้แล้ว

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

ฉันกวาดบ้านให้คุณแล้ว (หมายถึงผู้ที่ถูกควย)

หรือ

ฉันกวาดบ้านให้เขาแล้ว (หมายถึงผู้ที่พูดถึง)

ก็ได้

(๔) คำให้ปรากฏตามลำพังและมีความหมายเหมือนกับว่าหลังให้ มี
คำนำามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้พูดเอง หรือผู้ที่ถูกควยหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง
เมื่อประธานของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดถึง (อีกคนหนึ่ง)

แดงทำการบ้านให้แล้ว

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

แดงทำการบ้านให้ผมแล้ว (หมายถึงผู้พูดเอง)

หรือ

แดงทำการบ้านให้เธอแล้ว (หมายถึงผู้ที่ถูกควย)

หรือ

แดงทำการบ้านให้เขาแล้ว (หมายถึงผู้ที่พูดถึงอีกคนหนึ่ง
ซึ่งไม่ใช่แดง)

ก็ได้

ข. เมื่อให้ ทำหน้าที่ อื่น คน หน่วย กรรม รอง

(๖) คำให้ ปรากฏตามลำพังและมีความหมายเหมือนกับว่าหลังให้
มีคำนำามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้พูดเองหรือผู้ที่ถูกควยอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธาน
ของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดถึง

เขาก็นั่งโต๊ะได้แล้ว

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

เขาก็นั่งโต๊ะได้แล้ว (หมายถึงผู้พูดเอง)

หรือ

เขาก็นั่งโต๊ะให้เธอแล้ว (หมายถึงผู้ที่พูดด้วย)

ก็ได้

(๒) คำให้ บ่งบอกความลำห้งและมีความหมายเหมือนกับว่าหลังให้ มีค่านามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้พูดเองหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธานของประโยคหมายถึงผู้ที่พูดด้วย

คุณก็นั่งโต๊ะให้หรือยัง

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

คุณก็นั่งโต๊ะให้ฉันหรือยัง (หมายถึงผู้พูด)

หรือ

คุณก็นั่งโต๊ะให้เขาหรือยัง (หมายถึงผู้ที่พูดถึง)

ก็ได้

(๓) คำให้ บ่งบอกความลำห้งและมีความหมายเหมือนกับว่าหลังให้ มีค่านามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้ที่พูดด้วยหรือผู้ที่พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธานของประโยคหมายถึงผู้พูดเอง

ฉันจะอธิบายเลขให้ตัวเอง

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

ฉันจะอธิบายเลขให้คุณเอง (หมายถึงผู้ที่พูดด้วย)

หรือ

ฉันจะอธิบายเลขให้ตัวเอง (หมายถึงผู้พูดถึง)

ก็ได้

(๕) คำให้ ปรากฏตามลำพังและมีความหมายเหมือนกับว่าหลังให้ มีคำนามซึ่งอาจจะหมายถึงผู้พูดเองหรือผู้ที่พูดถวายหรือผู้พูดถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อประธานของประโยคหมายถึงผู้พูดถึง (อีกคนหนึ่ง)

แจกจ่ายเงินให้แล้ว

ประโยคนี้อาจจะหมายความว่า

แจกจ่ายเงินให้ฉันแล้ว (หมายถึงผู้พูดเอง)

หรือ

แจกจ่ายเงินให้คุณแล้ว (หมายถึงผู้ที่พูดถวาย)

หรือ

แจกจ่ายเงินให้เขาแล้ว (หมายถึงผู้พูดถึงอีกคนหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ฉัน)

ก็ได้

เมื่อคำให้ปรากฏตามลำพังและมีความหมายเหมือนกับว่ามีคำนามอยู่ หลังให้นี้ ผู้ฟังจะรู้ไ้กว่าคำนามคำนั้น หมายถึงใคร (ผู้พูดเองหรือผู้ที่พูดถวาย หรือผู้พูดถึง) จากสถานการณะที่พูด เช่นเมื่อถึงกำหนดที่จะคองจ่ายเงิน ให้คนงาน เมื่อพูดประโยคว่า

เขาจะจ่ายให้เอง

ผู้ฟังก็รู้ว่าคำนามคำนี้คือคนงาน (หรือผู้ที่พูดถึง)

นอกจากนี้ยังอาจจะรู้ได้จากประโยคที่มาก่อน

ตัวอย่าง

บทสนทนาที่มี ๒ ประโยค

๑. แคงซื้อผ้าใหนักันหรือยัง
๒. เขาซื้อไหแล้ว

ผู้ฟังก็รู้ว่าคำนามคำนั้นหมายถึงผู้ที่พูดคุยคือคุณ (ซึ่งหมายถึงฉัน ในประโยคที่มาก่อน)

ลักษณะพิเศษของคำบุพบทให้ ดังกล่าวมาแล้วนี้ จะเป็นลักษณะของคำให้ เมื่อปรากฏเป็นคำบุพบท ตามลำดับเท่านั้น เมื่อคำให้ ปรากฏในกลุ่มคำบุพบทเช่น ให้แก่ ให้กับ จะไม่มีลักษณะนี้ คือกลุ่มบุพบทให้แก่ ให้กับ จะปรากฏตามลำดับ โดยไม่มีลำดับตามหลังไม่ได้

ตัวอย่าง

ประโยคว่า

เขาคืนเงินให้แก่เด็กแล้ว

จะตัดคำเด็กออกเป็นประโยคว่า

เขาคืนเงินให้แก่แล้ว ≠

ไม่ได้เพราะ เป็นประโยคที่ไม่มีความหมายในภาษา

เขาป้อนข้าวให้กับลูกแล้ว

จะตัดคำลูกออกเป็นประโยคว่า

เขาป้อนข้าวให้กับแล้ว ≠

ไม่ได้ เพราะเป็นประโยคที่ไม่มีความหมายในภาษา

๙. ให้-คำบุพบทอาจจะปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างต่าง ๆ ดังนี้

๙.๑ เมื่อคำให้-คำบุพบท ทำหน้าที่ขึ้นต้นหน่วยกรรมรอง (I) อาจจะปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างดังนี้

๙.๑.๑ อาจจะปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบของประโยคเริ่มแบบโคแบบหนึ่งใน ๓ แบบ คือ $V_{tt}OI$, $SV_{tt}OI$ และ $OSV_{tt}I$

ประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบของประโยคเริ่มนี้ อาจจะปรากฏเป็นประโยคเริ่มหรือไม่เริ่มก็ได้

ตัวอย่างประโยคต่อไปนี้ จะแสดงเป็นคู่ ๆ ประโยคแรกจะมีหน่วยกรรมรองที่ประกอบด้วยคำบุพบทให้และคำนาม ประโยคที่สองจะมีหน่วยกรรมรองที่ประกอบด้วยคำบุพบทให้เพียงคำเดียว^{๒๔}

ตัวอย่าง

โครงสร้างของประโยคที่เป็นแบบของประโยคเริ่ม ๓ แบบ และ

ก. ประโยคนั้นเป็นประโยคเริ่ม

(๑) $V_{tt}OI$ คีน- หนังสือ ให้ฉัน -หรือยัง

ส่ง- เงิน ให้ -ที่ซี

(๒) $SV_{tt}OI$ นิก แจก- คินสอ ให้เก็ก -แล้ว

ฉัน คีน- สตางค์ ให้ -แล้วนะ

(๓) OSV_{ttI} รถคันนี้ แม่ ชาย- ให้เพื่อน -แล้ว
บ้านนี้ คุณ จะคืน ให้-เมื่อไร

ข. ประโยคนั้นเป็นประโยคไม่เริ่ม

(๑) V_{ttOI} ป่อน- ชาว ไททอง -ที่
แจก- สตางค์ ให้ -แล้ว

(๒) SV_{ttOI} เขา แจก- คินสอ ให้เล็ก -แล้ว
เขา จะส่ง- เงิน ให้ -อีก

(๓) OSV_{ttI} โต๊ะนั้น เขา คืน- ให้คุณ -แล้ว
รางวัลนั้น เขา มอบ- ให้ -แล้ว

๗.๒.๒ อาจจะมีปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบ
ของประโยคไม่เริ่มโดยเฉพาะ ๑ แบบ คือ SV_{ttI}

ประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบของประโยคไม่เริ่มโดยเฉพาะนี้ จะปรากฏ
เป็นประโยคไม่เริ่มเท่านั้น

ตัวอย่าง

SV_{ttI} เขา คืน- ให้คุณ -แล้ว
เขา แจก- ให้ -เมื่อวาน

๗.๒ เมื่อคำให้-คำบุพบททำหน้าที่ขึ้นต้นส่วนขยายในหน่วยกริยา อาจจะมี
ปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างดังนี้ คือ

๗.๒.๑ อาจจะมีปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบของประโยค
เริ่มแบบใดแบบหนึ่งใน ๘ แบบ คือ SV_i , V_i , SV_{tO} , V_{tO} , OSV_t , SV_{ttOI} ,
 V_{ttOI} , OSV_{ttI} และ ISV_{ttO}

- (๓) V_{ttOI} ป้อน- ขาว น่อง -ให้ฉันที่
จะรถ- นำ คนไม่ -ไหนะ
- (๔) OSV_{ttI} หนังสือเล่มนี้ แดง ลีน- เพื่อน -ให้คุณแล้ว
เงินนั้น ฉันทอน- ลูกคา -ไหนแล้ว
- (๕) ISV_{ttO} รถคันนี้ แดง เกิม- น้ำมัน -ให้คุณแล้ว
คนไม่ในสวน ฉันทจะรถ- นำ -ไหนะ

ข. ประโยคนั้นเป็นประโยคไม่เริ่ม

- (๑) V_i ยืมให้เขาเรื่อย
พักไหนแล้ว
- (๒) SV_i เขา ยืมให้ของอีก
เขา พักไหนแล้ว
- (๓) SV_{tO} เขา เปิด- ไฟ -ให้ฉัน
นิก เช็ก- โตะ -ไหนแล้ว
- (๔) V_{tO} คัก- ผม -ให้เขาแล้ว
เหลา- กินสอ -ไหนเมื่อวาน
- (๕) OSV_t หอนั้น เขา กวาคให้ฉันแล้ว
หนังสือเล่มนั้น ฉันทซื้อให้เอง
- (๖) SV_{ttOI} เขา จ่าย- เงิน คนงาน -ให้เธอแล้ว
ฉันทอน- เงิน ลูกคา -ไหนแล้ว
- (๗) V_{ttOI} ป้อน- ขาว น่อง -ให้เขาแล้ว
จะเกิม- น้ำมัน รถ -ให้อีก

(๘) OSV_{ttI} ของพวกนี้ เขา จ่าย- คณงาน -ให้คุณแล้ว
เงินก่อนนั้น เขา คิน- เจกนี้ -ให้แล้ว

(๙) ISV_{ttO} รถคันนี้ เขา เติม- น้ำมัน -ให้คุณแล้ว
คนไม่ในสวน เขา รก- น้ำ -ให้แล้ว

๓.๑.๒ อาจจะมีปรากฏในประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบของประโยคไม่เริ่มโดยเฉพาะแบบใดแบบหนึ่งใน ๑๐ แบบ คือ SV_t , V_t , SV_{tt} , V_{tt} , V_{ttO} , V_{ttI} , SV_{ttO} , SV_{ttI} , OSV_{tt} และ ISV_{tt}

ประโยคที่มีโครงสร้างเป็นแบบของประโยคไม่เริ่มโดยเฉพาะนี้จะปรากฏเป็นประโยคไม่เริ่มเท่านั้น

ตัวอย่าง

(๑) SV_t แกง เช็กให้ฉันแล้ว
นิกา ซื้อให้อีก

(๒) V_t ชับให้เขาเถอะ
เปิดให้ที่เถอะ

(๓) SV_{tt} นิกา คินให้เชอแล้ว
เภา รกให้แล้ว

(๔) V_{tt} ขายให้ฉันที่
รกให้หรือยัง

(๕) V_{ttO} เติม- น้ำมัน -ให้ฉันแล้ว
รก- น้ำ -ให้แล้ว

(๖) V_{ttI} รก- คนไม่ -ให้แม่แล้ว
คิน- เจก -ให้แล้ว

- (๙) SV_{tt0} นึก ทอบ- คำถาม - ไ้ น อง แ ล ว
 เขา เติม- นำมัน - ไ้ แ ล ว
- (๑๐) SV_{ttI} นึก ทอบ- ครู - ไ้ น อง แ ล ว
 เขา รก- คนเ - ไ้ แ ล ว
- (๑๑) CSV_{tt} นำมัน ฉัน เติมไ้ ค ุณ แ ล ว
 นำ คุณ รกไ้ ห ร อ ย ง
- (๑๒) ISV_{tt} รกไ้ น นี้ ฉ ัน เติมไ้ ค ุณ แ ล ว
 กุห ล า บ ค น นี้ เขา รกไ้ แ ล ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย